

Αναλύσεις για την Εκπομπή (αποσπάσματα)

[...] Η εκπομπή εντυπωσιάζει ευθύς αμέσως με τη σύνθετη και θαυμαστά ρυθμική αφήγηση που χειρίζεται με ελλειπτική δεξιοτεχνία όλα τα οπτικά επίπεδα του θέματος, εισάγοντας οριστικά στην πατρίδα μας τα εντελώς σύγχρονα ρεύματα του κινηματογράφου. [...] Προβάλλει με ιλιγγιώδη τρόπο την απάτη της «εκπομπής», την αλλοτρίωση ερωτώντων και ερωτωμένων, το κενό του σύγχρονου περίγυρου. Το κενό αυτό γίνεται τόσο πιο έντονο όσο πιο πυρετικός είναι ο ρυθμός της κίνησης μέσα στην εικόνα, όσο πιο ελλειπτικά είναι τα πλάνα και συγκοπτόμενος ο ρυθμός του μοντάζ. Η οπτική γραφή ξεπερνά την παιχνιδιάρικη σάτιρα και βρίσκει τη δικαίωσή της στην οξεία τομή ενός κόσμου μετέωρου ανάμεσα στη μικροαστική παράδοση και στη μίμηση των ξένων.

Γιάννης Μπακογιαννόπουλος, Θέατρο '69.

Ο νέος κινηματογράφος –όρος με τον οποίο προσδιορίζουμε όχι μόνο την ηθελημένη αναίρεση των δεσμευτικών κανόνων του παραδοσιακού κινηματογράφου, αλλά και μιαν απόλυτα υπεύθυνη στάση του δημιουργού απέναντι στα «επείγοντα» προβλήματα του καιρού μας– βρήκε επιτέλους και στην Ελλάδα έναν άξιο εκπρόσωπο: τον Θόδωρο Αγγελόπουλο. Η εκπομπή του είναι η μόνη ελληνική ταινία που θα μπορούσε να πάρει μια ιδιαίτερα τιμητική θέση σ' αυτό το διεθνές καλλιτεχνικοκοινωνικό κίνημα.

Βασίλης Ραφαηλίδης

[...] Ο Αγγελόπουλος, με την *Εκπομπή*, έδειξε ότι διαθέτει οξύτητα και ευαισθησία, κι ότι η τεχνική του ευελιξία υπηρετεί πραγματικά την κινηματογραφική γραφή. Η διακριτικότητα με την οποία προσεγγίζει το κεντρικό πρόσωπο, η φαινομενικά ανώδυνη, αλλά ουσιαστικά παγερή, αδιαφορία με την οποία βλέπουμε να περιβάλλουν το θύμα τους οι «επαγγελματίες» – όλα αυτά είναι δοσμένα με μια ευστοχία που κατακτά το θεατή, και με μια άνεση που συμβαδίζει με την περιγραφική ακρίβεια.

Κωστής Σκαλιόρας, «Το Βήμα».